

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

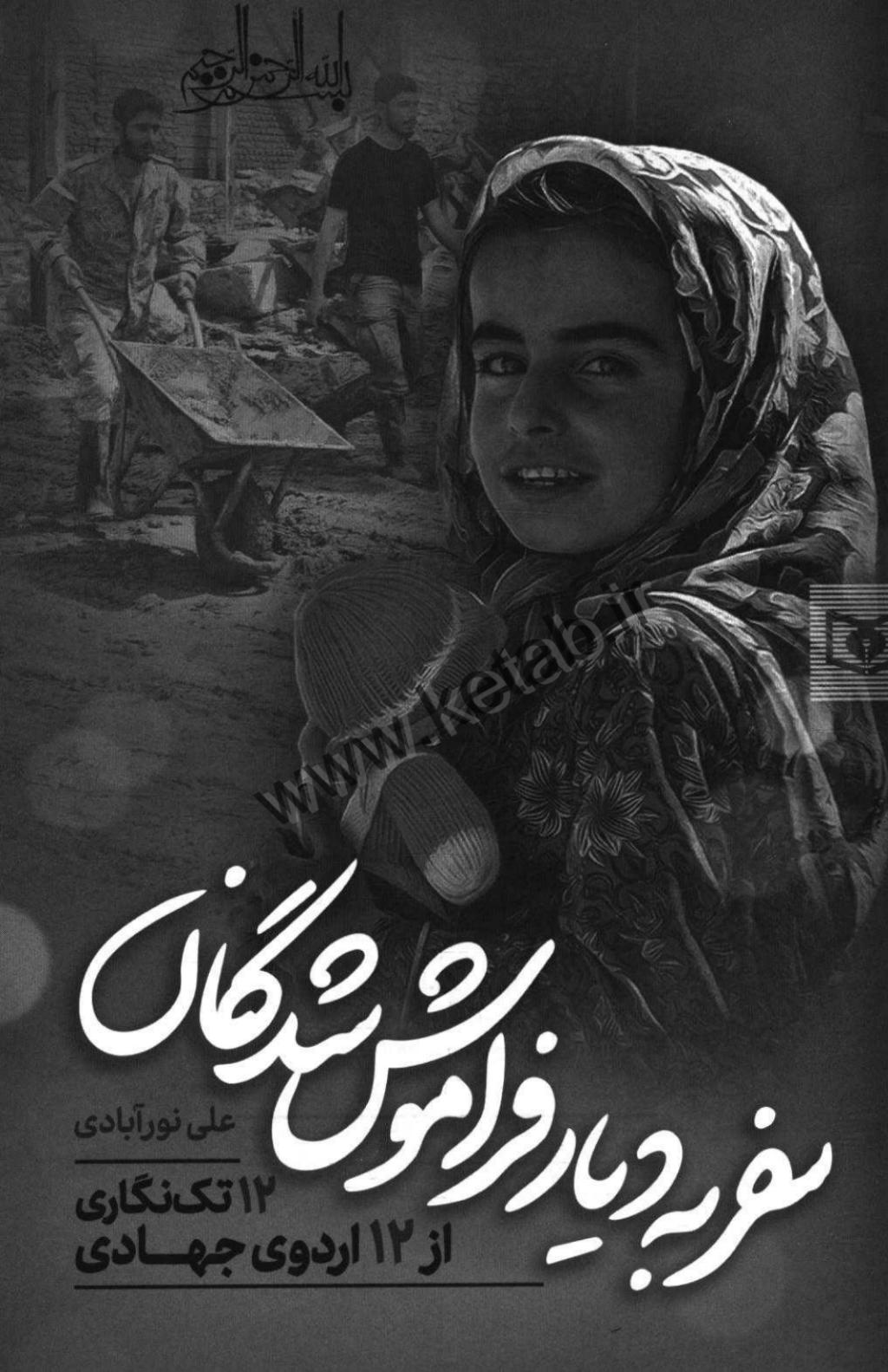
سفری در فراموشگاه

علی نورآبادی

۱۲ تکنگاری

از ۱۲ اردوی جهادی

www.ketab.ir

www.ketab.ir

سرشناسه	عنوان و نام پدیدآور
-	: نورآبادی، علی، ۱۳۵۴
مشخصات نشر	مشخصات ظاهری
اردوی جهادی) / علی نورآبادی.	: سفر به دیار فراموش شدگان ۱۲ تکنگاری از ۱۲
مشخصات ظاهری	مشخصات ظاهری
شابک	فهیما
وضعیت فهرست نویسی	وضعیت فهرست نویسی
عنوان دیگر	عنوان گسترده
عنوان گسترده	عنوان گسترده
موضوع	موضوع
موضوع	موضوع
ردہ بندی کنگره	ردہ بندی کنگره
ردہ بندی دیوبی	ردہ بندی دیوبی
شماره کتابشناسی ملی	شماره کتابشناسی ملی
اطلاعات رکورد کتابشناسی: قیبا	اطلاعات رکورد کتابشناسی: قیبا

Militia — Iran — Diaries

DSR1670 : ردہ بندی کنگره
955/0/۸۴۴۰۹۲ : ردہ بندی دیوبی
شماره کتابشناسی ملی : ۸۶۵۷۰۳۳
اطلاعات رکورد کتابشناسی: قیبا

این کتاب با کاغذ حمایتی منتشر شده است

موسسه انتشارات قدیانی

سفر به دیار فراموش شدگان

۱۲ تکنگاری از ۱۲ اردوی جهادی

علی نورآبادی

ویراستا: پروانه بیات

طراح جلد: زهرا شهبازپور صفحه‌آرا: بخش هنری و فنی

چاپ اول: ۱۴۰۱ تعداد: ۱۱۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۰۸-۱۶۳۸-۰۸-۴ ISBN: 978-600-08-1638-4

کد: ۱۴۰۱/۴۳۱۹

چاپ و صحافی: چاپخانه قدیانی، تهران

کلیه حقوق محفوظ است.

۱۱۰۰۰ تومان

تهران، خیابان انقلاب، رو به روی دانشگاه، خیابان فخر رازی، خیابان شهدای زاند مری (غربی)
شماره ۹۰ کدپستی: ۱۳۱۴۷۷۲۸۶۱ تلفن: ۰۲۱-۶۶۴۰۴۴۱۰-۲۱-۶۶۴۰۳۲۶۴-۰۰

تهران، خیابان کریمخان زند، بین خردمند چوبی و ماهشهر، مجتمع فرهنگی بنشش.
کدپستی: ۱۵۸۴۷۷۳۶۱۱ شماره ۱۶

۷	مقدمه
	فصل اول
۹	روی دیگر نصف جهان
	فصل دوم
۲۱	محرومیت پنهان در سرزمین باران
	فصل سوم
۴۳	روستائیانی که چشم انتظار نگاه زائران جمکران هستند
	فصل چهارم
۵۳	بشادرد دیگر دیار فراموشی نیست
	فصل پنجم
۷۲	ما حرفمن را کجا بزنیم؟
	فصل ششم
۱۱۱	مردم باید بدانند!

مقدمه

«بهار سال ۱۳۷۸ و ۱۳۷۹ بود. همراه بچه‌های بسیج دانشگاه به منطقه‌ی آبرساد دماوند رفتیم. قرار بود آب شرب یکی از روستاها را لوله‌کشی کنند و ما باید رد لوله‌ها (به عرض ۲۰ و عمق ۶۰ سانتی‌متر) را گود می‌کردیم. حدود ۳۰ نفر بودیم و در سه روز آخر هفته، تقریباً ۵۰ متر گود کردیم. روز اول، ظهر نشده، دست همه‌ی بچه‌ها تاول زد و زخم شد. پاردن با دست‌های تاول‌زده خیلی سخت بود. حق داشتند؛ دانشجویان تاکنون سینکوبین جیزی که دست گرفته بودند، قلم بود و حالا باید بیل دست می‌گرفتند و کلنگ می‌زدند. روز اول، بچه‌ها آن قدر خسته شدند که برخی نماز صبحشان قضا شد و یکی دو نفر بیرون کاملاً خلاف جهت قبله نماز خوانده بودند. طرح آبرسانی، پیمانکار ایرانی داشت؛ اما همه‌ی کارگرها یش افغانی بودند. به این کارگرها، متری ۲۰۰ تومان می‌داد تا رد لوله را بکنند. ما رفته بودیم تا دستی برسانیم و کمکی بکنیم. طنز ماجرا آنجا بود که این روستا قبلاً آب لوله‌کشی داشت، اما موقع ساخت جاده و آسفالت کردن آن، دقت نکرده و لوله‌ها را کنده بودند و آب روستا قطع شده بود. لوله‌های شکسته کنار جاده ریخته شده بود و حالا باید دوباره لوله‌کشی می‌شد. بهر حال، سفر سختی بود، اما شیرینی خاطراتش در ذائقه‌ی بچه‌ها به یادگار ماند.»

این اولین اردوی جهادی ما بود؛ زمانی که هنوز سازمان بسیج سازندگی به صورت رسمی تشکیل نشده بود و از اردوهای جهادی خبری نبود. سازمان بسیج سازندگی، سال ۱۳۷۹ به فرمان مقام معظم رهبری رسماً تشکیل شد. بعد از آنکه زمزمه‌های ادغام وزارت جهاد سازندگی با وزارت کشاورزی جدی‌تر

و لایحه‌ی آن در مرداد سال ۷۹ به مجلس ارائه شد، سازمان بسیج سازندگی در واقع جایگزین جهاد سازندگی شد. این طرح، مخالفانی داشت؛ اما درنهایت، مجلس در دی ماه همان سال لایحه‌ی ادغام این دو وزارتخانه را تصویب کرد. اهداف، انگیزه‌ها و برنامه‌های سازمان بسیج سازندگی، همان اهداف و برنامه‌های جهاد سازندگی بود. حتی شعار جهاد سازندگی (همه باهم جهاد سازندگی) با تغییر یک کلمه، شعار بسیج سازندگی (همه باهم بسیج سازندگی) شد. تنها یک تفاوت اساسی بین این دو وجود داشت؛ اینکه جهاد سازندگی هم‌سطح یک وزارتخانه‌ی مستقل بود، اما بسیج سازندگی به عنوان یک سازمان، زیرمجموعه‌ی بسیج قرار گرفت. پس از تشکیل سازمان بسیج سازندگی، اردوهای جهادی نیز به صورت رسمی راه‌اندازی و سال‌به‌سال گسترش‌دهد.

و اما این کتاب، شامل ۱۲ تکنگاری از ۱۲ اردوی جهادی است که به عنوان خبرنگار در این اردوها حضور داشتم. اردوها در سال‌های مختلف و در استان‌ها و مناطق مختلف برگزار نشده‌اند؛ از سیستان و بلوچستان و منطقه‌ی بشاغرد (در هرمزگان) گرفته تا استان‌های شمالی، خراسان، اصفهان، قم، کردستان، خوزستان، و لرستان، سعی کردم همه‌ی جنبه‌های اردوها را بینم و از زوایای مختلف به فعالیت‌ها و اتفاقات نگاه کنم؛ فعالیت‌های بچه‌ها، حال و هوای اردوها، وضع زندگی مردم در مناطق محروم، کسب و کار آنها، کمیودها، آثار حضور نیروهای جهادی در روستاهای طرح‌هایی که ساخته می‌شود، بازدیدهای مسئولان از اردوها، نقاط قوت و ضعف اردوها و دهای نکات جالب و خواندنی دیگر. شاید این کتاب، نخستین اثر جدی درباره‌ی اردوهای جهادی باشد. اردوهای جهادی آنقدر متنوع، گسترده و زیباست که با یکی دو کتاب حق مطلب ادا نمی‌شود. باید آثار زیادی در این زمینه‌ها نوشته شود.

علی نورآبادی

بهمن ۱۳۹۸